

CHƯƠNG 13

Chiến tranh du kích cho dù bắt đầu ở nơi nào cũng đều tiến hành theo một phương pháp cố định, coi nghĩa là an ninh trong bóng tối, tránh xa hoàn toàn ánh sáng mặt trời. Sau khi bắt đầu chiến đấu, chúng phải hoạt động suốt ngày đêm rồi chờ đợi giao thông, nếu có phương tiện vận chuyển tiếp viện, thì về mặt quân sự sẽ bỏ công tác tổng quát, nhờ một con rắn bò chui ra từng khúc sẽ không còn vướng víu nữa.

Cũng chính vì thế mà con rắn bò trên xa An Hòa, chạy xuống tới quân Bình Nai nên bộ Việt Cộng bắt đầu làm nhiều choi. Những ngày nhốt ở trại phải hoạt động mấy cây cầu sắt bắc ngang qua con suối nên dân nòng ngoi vào mấy trăm mẫu ruộng của mấy xã nằm bên vùng đất Cai Mương. Vì thế mà quân Bình Nai bỏ công tác về thể chiến lược, lính tráng thì có củm trong nhà, không thể nào đi hành quân nên giải tỏa dần dần. Mỗi một nhà lính nghĩa quân, phải tới mùa sinh sản cho con trai khi bộ Việt Cộng tấn công hay phải kích.

Xoim Cai Cao lại chìm trong u tịch, từng củm dần nòng ngoi Việt Cộng nuôi dưỡng lớn nhanh, với một dãy rừng Bùn chạy dài lên tới con kinh Bùn Nhuộm. Vì thế mà vùng đất Cai Cao bỗng nhiên có một thể chiến lược liên hoàn, cốc ky hiểm trở. Nơi một cục rừng trên kinh Bùn Nhuộm, với võm dora của ông Bả Khết, thì có thể eim một nòng vì cấp nòng nòng vai ngay cũng không sợ hãi.

Con cấp hai bên bờ kinh Cai Cao tuy không phải là rừng rậm, nhưng lại an thông qua tới cánh rừng choi bên miệt Cai Mương. Nhờ thế mà cain bò cô sủi nhà phòng có thể làm hầm bí mật, hoặc lẩn tránh vào trong nhà khi có lính cấp tinh đi ruộng, hay mấy bay trực thăng xây dựng chuồng.

Cô sủi Việt Cộng bắt đầu vòng mình ở khắp mọi nơi, từng tập thanh niên tại vùng đất Cai Cao lại nói gọt theo thể hệ cha anh nên thoát ly đi làm cách mạng. Sủi cao cain phi thông của con người ở bắt đầu thời nòng nòng cũng có những hôm nay dưỡng nhờ thời nòng nòng làm lẩn, cho nên mấy xã ở đây có thể nói là oan khiên. Chè vì người lãnh tụ của hai miền, không thấy nòng keithu của dân tộc nên sống nghe nòng nòng rất. Chờ không phải là chủ nghĩa tổ tiên này, hay lý thuyết theo kiểu ăn uống công sản bên kia. Rồi lại một cuộc chiến tranh không lối thoát, nên kể dài triển miền chẳng biết nên bao giờ mới chấm dứt.

Xoim Cai Cao ngay hôm nay không còn lại nơi đất lạnh chim nòng nòng, mà nói thuộc về một vùng đất mặt khu cô sủi của Việt Cộng nhà phòng. Mặc dầu chính quyền quốc gia có hành quân tấn công, nhưng cũng không làm sao bình nòng nòng an ninh lãnh thổ. Vì thế mà lâu lâu Việt Cộng lại dựng lên một tòa an ninh dân, gồm có vài người cain bò ở đất nòng chòi không ranh, rồi dân tộc phải không biết hỏi bắt nòng ở nòng nòng ném ra xỏ tới nhằm áp nòng tinh thần của mấy người dân nòng sinh sống tại đây. Nếu ai mà phản bội lại thì cũng sẽ bị giết y nòng nòng, cho nên dân chúng sủi hải cẩu củi mặt làm thình, nhờ vậy mà mấy người cain bò mỗi ngày dưỡng nòng cô sủi nòng nòng, chẳng bao lâu sau thì hỏi nòng nòng tôi sủi từng tấn công nói đây...

Kẻ thù của dân tộc ôi đâu không ai thấy, không người ta lại chông kiên quai nhiều hình ảnh thông tâm, giữa hai lần nain của hai bên mỗi ngày thêm siết lại, mà người nghe khoi không thể chạy người lên thanh nếm tìm cho đúng thân, trong khi nào thì bom nain còn vô tình, đâu có biết ai là thù ông dân ai là Việt Cộng!

Sáng nay bà dậy sớm, nhìn nấu một nồi cơm nếp tròn dĩa nếm cho cái nhai ăn luôn thế vì lâu quá chửa ăn nên ai cũng thêm. Cái món ăn bình dân thôi dân nhó vậy, mà người thôn quê heave vắng lâu cảm thấy nhònhung một cách lạ kỳ. Những cái kỹ thuật nấu cơm nếp cho dẻo và khoi không phải để phải biết nếm lòn than lam sao cho nòi vòn, nếm cho nồi cơm nếp khi chín hoặc nếp phải mềm và trong mà không nhão.

Bà và con nòng nain lại nếm cao lòn than ra ngoài hong bếp, chửa chửa lại một số cho vòn nười chín gạo với lam thanh một lớp cháy vàng nít nòi thổi. Rồi bà gặp một mô than sắp lên nấp vung nếm cho nòi hãm mau chín tới. Con ông Bảy Ngain thì nòng xan bán gần bên, dồng nhò cũng muốn chia xe bao nòi cóc khoi gian truan với một người vô hiện, nòi bao tháng nain rồi chửa biết quen với những ngày thùy dậy sớm. Thì vòn lúc nòi coi tiếng tau cháy sinh xút, sinh xút ngoài sông cái, rồi nòng ông lại dồng nhò cũng sắp sửa thài neo. Thấy hôi lai, bà nhìn ông hỏi nòi

- Hình nhò coi tiếng tau thài neo ngoài sông cái, phải hòi ông?

Ông Bảy Ngain hít thêm vai hòi thuốc nòn, rồi môi trail ôi:

- Ôi hình nhò là vậy nòi bà..

Bà chửa hết bòn chon, nên hòi tiếp:

- Mà ông tính coi nòi coi nòi ruộng ôi cái xóm này không?

Ông lam thình nếm suy nghĩ thêm về bao số có nòi xai ra, tời khi chiến tranh tai phát nên giời rồi nòi:

- Còi thế lam. Vì vung nạt Cái Cao này, tời trên vòm Bà Nhuôm cháy nung lên láng cái nòi lúc nào em.

Hai vô chông gia ông lam thình không nòi thêm một lời nào nòi cái khiến cho bầu không khí bao trum lầy ngoi nhai ngoài trời bắt nòi hồng sáng, coi tiếng chim se se nhai hoi reo vui, nếm bao hiểu một buổi sáng tinh mô trong khi vòn và con nạng im lìm chửa thòi giac. Thình lình cặp ngoi gia kêu lên tu quet, tu quet với giông thạt thanh, con cặp choisain gia cũng sửa lên tòng trang mết mòi. Bà nòng ngoi lên nhìn qua khe vách, rồi thụt xuống bảm ông nòi nòi

- Lính... lính hòi nòi boi nòng qua ông ôi!

Liên khi nòi cái nhai nòi thòi giac. Ông Bảy Ngain nòi mắt ngoi thàng Huy ra hiểu. Biết yu bà liên mòi tu lầy chai đầu phong coi pha sain mắt heo, mòi nấp ra biểu thoa lên mắt, lên cô Tời thòi thàng Huy coi ông mắt vàng lòn, nhò người bình sốt rết kinh nếm, nạng hanh laigan sông lòn lam.

Con con Thám vô của thàng Huy cũng vậy, bà bắt nòi lầy nòi rạch bán vào vào lầy huimam sát giời ra, biểu lam boi ngoi bắt xuống nạt tròn lên muoi thính, vô lam boi số y nếm dính khắp cái mình máy tay chân, nên nòi bay muoi hòi rình khiến cho nòi phải phát bao nòi thông tâm, mà tời cái người dân quê nòi kinh qua thông hay ập dưng!

Ben ngoài trời sáng dần, lính tráng mặc áo nâu ri bát nâu nâu công sồi. Tiếng tàu bay ngoài trời âm ỉ, rồi cả cảnh bay lơ lửng trên bầu trời. Một cuộc hành quân lên tới cấp tiểu đoàn, lần đầu tiên cần quét xoim Cai Cao nhờ một cơn bão tập.

Súng bắt đầu nổ trên bờ biển. Đây là một cuộc hành quân xa bờ, bắt đầu từ bờ biển, thế này cũng có thể thất bại cho phía bên kia. Với sự suy nghĩ âm thầm nhờ vậy, cho nên ông Bảy Ngàn ngoài lòng tai nghe súng nổ nên còn phải biết coi mắt nào không có nhiều hơn. Nhưng ông chú ý nhiều nhất là tiếng súng nổ gần tại khu vực cầu Bà Nhuôm, có cả tiếng một-chiếc (Mortier) và tiếng pháo nổ ngoài ruộng, vang lên từng đợt. Ông nhìn bắt đầu:

- Chắc đang nổ ở cầu Bà Nhuôm!

Bắt đầu hoảng hốt, nói giọng lo ra:

- Không biết với chúng con Nồi với mấy nồi con nồi có sao không, rồi nói mắt của bắt đầu tuốt rồi hai dòng lệ

Từ trao tay cho tôi bây giờ chắc có lẽ đây là một cuộc hành quân thần tốc vào lữ đoàn tại tỉnh Bến Tre, và cũng ít gây ra hậu quả trong dân chúng. Bình số chèo ngoài súng cần quét vào những mục tiêu nào vậy, rồi rút đi một cách âm thầm, chèo không có cả cảnh cõp bóc ngoài bãi hay nổ như hằm hằm. Nhờ trao lính nâu nâu với lính mặt gạch tuốt Lê Đồng...

Mặt trời đã lên cao qua khỏi nhà nâu, ngoài trời chồm rạo rạo thổi mạnh. Xoim Cai Cao đang chìm trong cơn sôi sục, mấy người già cả thì van vài thì thầm mong ông bác nào con thanh niên hay những người trẻ tuổi nên mang một chông bình nhờ nhau, nồi lau vàng da và số rớt, do nghe hay mắt heo ngấm rồi thoa phết bên ngoài. Nhưng mỗi nhìn thoáng qua thì có tiếng nổ, nồi là một người nào trốn mang một chông bình kinh niên, nồi bốc sang nên thổi khói chai gan ngoài con không thể

Mãi cho đến lúc người ta nhìn thấy lính quốc gia rút xuống tàu nâu bằng một tập, con một tập nữa thì hành quân ngược về trên hướng An Hòa, lúc nào thì xoim Cai Cao mới hoàn toàn trôi nổi. Những gia đình là cô sồi của Việt Cộng, hoặc có con em thoát ly thì làm du kích nào phòng, thì hơi nhanh nhẹn trong việc thu lượm tin tức và thông báo sớm. Cuối cùng thì xoim Cai Cao cũng biết rích xác là lính quốc gia nào bắt hai kẻ ba ông du kích, hiện đang chờ xác tại cầu Bà Nhuôm. Làm cho hơi rất lâu lòng, nên chom xoim bắt đầu xoim xao. Khi tập lính hành quân, bắt đầu rút đi ra ngoài nhà Việt gia. Con một tập nữa, thì rút đi xuống mấy chiếc tàu ngoài ngoài vòm, thế là tin tức miêng nhờ vậy có việc chuyển tại, chạy thì ngoài xoim cho tôi cuối xoim.

Sáng nay nhờ thông báo, ông Bảy Ngàn nhìn xuống thêm một chèo nồi trên nồi, rồi chèo cho xong mấy nồi, nên bên vai cái lợp cho thằng Huy nằm ngoài bầu trời kiếm cái ăn. Nhưng ông nghe hỏi nhỏ nhỏ nói cả hàng, nên không nồi nồi, ông họ gần lên mấy tiếng thì có một cuộc nam vang ra kèm theo vài giọt máu, khiến cho gông mắt của ông hơi thất sắc, có vẻ một chút mờ mờ, lúc nào thì có hai với chúng con Nồi cũng với nồi vào tới cửa. Thấy vậy nói mỗi cái tiếng, hỏi:

- Bà bình hả cha?

Ông Bảy Ngàn lấy tay chặn ngực, rồi nói nhỏ

- Ôi.. máy bõa nay sao trong mình không nõõc khỏe. Con tui bãy ñi ñâu mà sớm vậy?

Thằng Thái ngáp ngóng, hỏi tiếp:

- Mãi ñâu rồi cha?

Ông mẹ mới, trả lời:

- Chắc ôi ñâu ngoài chuồng gà coi chuyẽn gì hoãn mà coi bõa tui bãy áp ửng vậy?

Luic ñõibartõnha sau ñi lên, vớa thấy máy nõõa chầu ngoài thì bả liên sa xuống nõõng nõõng giõing ñai ñõit:

- Mõi tõi bãy cái ñõa chầu chõin, chầu chườt. Máy ngay nay ñi ñâu mà biết. Ngoài coi máy trái oải chua ngon lãn, nõõa náo hun tao một miếng coi nõõc thì tao cho cái bánh...

Tieung nõõng con nõõng chầu của ngõõi Việt Nam, nghe nõõng nãn tình thông rất lai. Vậy mà tieung sung chiến tranh coi cái ñõa ñõa vớ, khiến cho những lõi nõõi thãn thông ấy, coi nhiều khi chõa kíp thoát ra khỏi bõa mõi, thì ñai hoãn ra ngõõi thãn coi Rồi bãy day lai con Nõõi hỏi:

- Sao... sáng coi cho máy con chim “cong cóc” này ăn chõa vậy con. Nõõi nõõng ñe nõõi nõõi mà sau này chãm lãn nghe hoãn.

Thằng Thái nõõa mắt nhìn vớ, rồi ngõõc mắt lên nõõi:

- Bõa nay tui con ñõnh thõa vớ cha mà mõi chuyẽn...

Bãn heo mắt cõõi, rồi hỏi giõing bõing lõing:

- Chõa.. coi chuyẽn gì coi quan trông quai vậy bãy. Bõa tính ñi mua ñat lãn võõn nõõa ha?

Või chõing thằng Thái nõõng lãn thãn một hỏi, rồi tõ tõngõõc mắt lên nõõi nõõi

- Tui con... muõn xin phép cha mà ñi lên Saigon õitãm, khi náo yeãn õin rồi về Chõitình hình này con thấy sao mà bãy bãn quai

Trõõc cái tin coi vớ ñõa ngoài làm cho õing Bãy Ngãn hỏi bõa rồi, ñe ñõa mắt nhìn lai thằng Thái, hỏi gãn:

- Ôi.. mà tui bãy coi tính ky chõa? Cõi quen vớ ai õi trên nõõi không? Chõu con không thì làm sao mà sống nõõi õi trên nõõi

Thằng Thái ngáp ngóng một lát, rồi nõõi nõõi

- Hỏi õi tuõng ngoài Cõi Ñai, con coi quen thãn vớ vãi ngõõi, cũng thãn vãn cùng một lõõc. Nha của máy anh õi bãn hãn phãn Khanh Hõi nõõi cha, con nghõ khi lên trên nõõi mình ñi vãn mõi ñõing cũng nõõc.

- Vậy ha? Cõi liên lãn vớ ngõõi ta chõa?

Thằng Thái ngõõc nhìn ra ngoài nõõng ruõing mẽnh mẽnh, rồi nõõi:

- Cõi rồi. Hoãn thãn trõõc con giãi bãn ñi Mỹ Tho chích thuốc, sãn ñõp con ñi lên trên chõi lãn. Máy anh nõõi làm giãu thì khoi chõu con kiếm cõm qua ngay thì cũng ñe thõa. Cùng lãn thì mình ñi vãn gãn cho máy cái vĩa cũng nõõc.

Ngõ suy nghõ một lát, õing hỏi:

- Con hai mãu ruõing này vớ chõing tui bãy tính sao ñây?

Thằng Thái nhìn vớ, sau ñõit trả lời:

- Dãi.. tui con ñe lai cho cái Huy. Con bãy giõ ñe cha mà con tiền, cho tui con mõi ñõi chũt ñanh rồi sau này con trả lai.

phải khúm núm thì lại nhờ vả người ta, thì con nói chỉ nên những việc gì lòn lạo hả trong.

Nhờ rồi tháng Hai là một nửa châu nói tới số nhất ở trong cái xóm Cai Cao hiện giờ, nhà nào có hai vợ chồng ông Bảy Ngần tìm cách gởi đi lên trên xã Vàng Quê hoặc xong bậc Tiểu Học, rồi con chuẩn bị gởi lên Saigon ở nhà như con Nô thì nhà nào tiếp bậc Trung Học sau này. Nếu xong rồi trở lại đây em xuôi, thì tháng Hai cũng coi thể làm nó mà nó mới cho xong thôi.

Nào nhiều năm ông Bảy Ngần thóc giã giã khuya, nên suy nghĩ mong lung những chửa bao giờ nữa ra kết luận. Nó khi ông nuôi tiếp lại cái thời đây với đời anh tráng, tuy vậy nhà Cai Cao con hoang vu chửa người khai phá rồi rồi chom xóm ở đây cũng khác bây giờ, hồi một lòng chôn chặt giúp đỡ với nhau khi hữu sự, chửa không có cái cạnh đờ xet lẫn nhau, khi người này nhìn người kia bằng cặp mắt hân hoan trong bóng tối.

Còn họ khác khác mỗi ngày làm cho hai vai ông rút lên, khiến cho cô thể của ông trông thêm tiêu tụy. Mặc dầu vậy nhà con cho ông uống huyết vòt xiêm còi mỗi tháng một lần, nhưng cũng không sao lỗi sứt. Bởi một phần tuổi già nhò chịch nên dầu bậc lùn, nó chửa con như sứt nên giờ một năm lớn leo lét với thời gian, chửa không thể nào tỏ ra anh sáng, nên xưa nuôi bóng nên dài nhờ lúc chong dầu con này áp.

Rồi ông nói lại là cách này một tháng, khi chính quyền quân Bình Nãi dứt hết toàn lực nên bình nhữn giờ an ninh lành thối thì nên bắt đầu về nhà ở nông dục theo lối sống, rồi đời bên bãi Vàng chảy lên tới miền trên vùng Bảy Nham. Một cái thì nông ngay cho gọi Mai Voi, cho mai ngay xoa ông và ông Năm Chiêu nhà thóc máy nên liền, nên bán con cái Sáu bỏ cái máy trái kí là Bảy giờ hồi nông nói rồi một cái nên nghĩa quân, do tháng Hai Cáp làm nên trở ông. Con cái nên miền trên vùng Bảy Nham, thì do tháng Hai Le làm trở ông nên chửa huy.

Nó là hai cái nên nhờ hai lưỡi dao, nên kẻ vào cái yet hầu của Việt Cộng, nên hồi này tìm cách phải tiêu diệt hai cái nên này. Nhưng hai ông trở ông nên này là dân nhà phòng ở đây, nên anh rồi rồi ông thì nên bõ cho nên nói với con toàn tại lâu dài...

Nhưng hai cái nên rồi không có trách nhiệm gì với toàn quốc, nên giờ nên lành thối an ninh cho nông bao nên yên ổn làm ăn, mà trái lại nó chửa miền quá nhiều. Mỗi lần tuổi nó bùng ra khỏi nên, thì chửa lo thì vô vết gầy vòt của xóm chom, hoặc chửa ghẹo máy người nên ban con môn da xỉ xoăn, nên làm với nó hay là mền chuột.

Chính những người lính nghĩa quân này, càng ngày làm lu mờ thêm chính nghĩa quốc gia, bởi hồi chửa biết cầm cây súng lên hàng hách với nông bao, chửa không bao giờ chửa nên nên vãn nên chửa nghĩa. Vì thế mà bên Việt Cộng nằm vùng, hồi thối cô nên tuyên truyền lối cuon những người nên dai. Chẳng bao lâu chửa nên cũng coi Việt Cộng, mặc dầu Mỹ nên viên trời vô nên thối nên nên tinh vi, nhưng cũng không thể nào tiêu diệt hết.

Ông Bảy Ngần bị tuổi già chửa chặt, nên không con làm nên việc gì nên nhọc nên, ngoài việc giờ chửa nói cho nên buồn, và dom người thối cuon xung quanh nên kịp thời nói phôi nên cho con cháu trong nhà nên có cái này nghe tan nên, mà trong hoàn cảnh gia đình hiện nay ai cũng cầu mong cho mình con sống sót!

Riêng với chồng thằng Huy coi vậy mà mau con thiếp, mỗi nòi mà nãi bỏn mắt con. Không ông Bảy Ngàn lo nhất là coi một mình thằng Hai, vì nó là một nòi chầu nãi nãi lòng, nãi khiến cho cái gia nình ông phải nãi biết quan tâm thông yêu chiều chuộng, cho nên nòi mỗi trối thanh một nòi công tổi bỏn ổi nòng que chạ biết ăn no và ích ky.

Nhông kết tởng ngay sắp xếp nòi chầu nãi là thằng Hai, lên Saigon ổi tởn nha con Nôi nãi hoic nãi giớ hình nhỏ cái gia nình của ông Bảy Ngàn nãi nhei nheim. Bôi ai nấy cũng nãi nãi hết sõi tin tởng vào một nòi chầu nãi ních toàn, nãi sau nấy nòi lam rãng rôi tởng nòng, mà cái hai với chồng ông luôn mong ổi. Cũng chính vì sõi thông yêu khoing bở bên nòi cho nên mỗi khi nòi rong nãi nòi coi nòi tởm nãi lỏn con, là bả luoi phối khoi nãi danh gôi lên cho nòi.

Tởng ngay lãnh thêm hai mẫu ruộng của thằng Thái nòi, buoi với chồng thằng Huy làm tổi tổi một môi chầu voan ha, nhông nhỗ sõi siêng nãng và hoả thuận, mà hai nòi nòi coi ve i nãi nên lam ra, và mua nòi gản cái một lờng vang nēm chon nãng nãi danh lam của.

Nhìn cảnh nòi với chồng ông Bảy Ngàn cũng vui lầy, nãi thấy nòi hành phúc của nòi ngòi nãi khi cũng nòi nòi, nhông phải phải nãi khoing ngông môi coi Chôi khoing phải là một vài sõi hoi của trối cho, hay là chạ can ao ổi vài nēm thì tổi nuy.

Phan ổi vung nãi Cai Cao trong vong hai năm nay cũng tằm yên, kết tở khi lính quốc gia bình nình thêm nhiều lãnh thoả Nôi bở nãi nòng dọc theo nhông nòi tring yêu, nãi khiến cho Việt Công cũng giảm bở nòi ban hoạt nòng, mà chạ thanh thoing coi lên ve phải rôi ban nēm. Thời nēm nòi nãi giúp cho ngòi nòng dân yên lòng lo cay sâu cuoi bảm, mà que nãi nhông mỗi thu hain năm xòa. Nếu binh lính quốc gia ô nòi nòng thoi lam tron trách nheim, thì cuoi nãi chiến tởng tam cũng coi có may chaim dốt, trong bở cảnh lịch sõi khoing coi kết thanh ngòi thua. Bôi vì ngòi công sain tở miền Bắc, hay ngòi quốc gia ổi miền Nam, cũng nãi là ngòi Việt Nam da vang máu nòi Chạ coi khác nhau chaim kiến ve xai hoả, chaim trờ. Mà là nãi thu hain với nhau, bảm giết nhỏ vậy cũng nãi rôi. Nhông dồng nhỏ hai bên chõa thei nãi ra, bôi vì bên nào cũng lỏt vào vong kiem tổi của ngoài bang, khoing lỏ thoát...

Ông Bảy Ngàn bảm với gia nình phải mua trâu, trối là nãi cay ruộng nha cho thiếp chín, sau nòi cay mòi kiem tiền xai cho nòi rông rai thêm, chôi con cuoi vong khoai hoả, thì máy máy ruộng nấy khoing thei nãi cay lua cho tring nòi.

Vì mua trâu cay cho nên rai là khoi lòi, ngoài xoay tích ra, vai nũi của nòi phải cho liên lả. Bôi thei mà ông Bảy Ngàn phải còm nưm còm giớ lỏ xuông xai Lỏ Thuần liên tiếp cái mòi ngay, diong tiếng nhông ngòi quen nãi hoic coi coi bỏn trâu nãi hay rôi mua chiet lả. Cuoi cùng ông phải nãi mua lej con cái, con nòi khác chui với nhau rôi nēm ve rap lả thanh một cặp.

Ngay đat cặp trâu ve nên nha cũng coi vài ngòi bảm gia nên coi, nòi là một cái lả thông thông của ngòi nòng dân mỗi khi coi sảm nãi con trâu hay con borigi cũng vậy. Coi ông thì nòi cặp trâu nãi chạ can vài thằng quen nòng, là nòi se phải tởng lên coi ngon lam dôi lam. Coi ông lả nòi nên nãi phong cái xoay ổi tam tinh, nếu cái xoay nòi nòi nòng trít xuông train một chuit nòi thì cặp trâu nãi hết sáy.

Qua những cơn bão của xóm giềng, thì lại chúc mừng với chúng ông bà năm nước cấp trâu, ông Bảy Ngàn phải lo thì làm chuồng nhàn cho cái thằn. Những sợi dây vắn cuối nước ông thay thế bằng những sợi dây môi, nên chằm dứt một thôi cuối cuối sợi còi hồng, mà theo lẽ thói xưa gia súc ngoài, trâu, bò gì cũng vậy. Còn những buổi trưa ông dẫn cấp trâu thì ăn, rồi nói chuyện vấp vấp kêu tên cho tuổi nghe nên quen lại. Nhờ thế mà chẳng bao lâu hai con trâu chầu làm quen, không còn cái cảnh nghinh sông lên còi nhích.

Ngày nào tiền mới ra nông hai anh chò không chầu gác aich, còi nông dẫn cái lòn nai hoai, khiến cho ông Bảy Ngàn nói nông. Phải biểu thằng Huy lấy roi cây, tróc cho mỗi con mấy chiếc roi nên mà dẫn dắt, nên rồi cuối tuổi nói cũng nông xếp re, mà để đầu cái nuôi vắn con ngueng ngueng tuồng nhỏ âm thầm phải nói.

Qua thật loại trâu xỏ nay bán tinh của nó rất lý nhiều khi dẫn dắt vài giờ nông không thêm nông dây, nhưng nếu buổi nào tiền cầm cây ngoài chui biết y nông nên cho nó trỏ chông day ngang, thì cho dục xoay tích có sẵn chui nên nếu nói cũng cuối trâu tuần phúc. Nhờ năm nước yêu toá dây trâu của ông bà nên lại, cho nên ông chẻ cái vài buổi gác aich làm quen, thì tiếng là “thần dị” của ông tróc hai con trâu cái lên vang đôi cái một vung, khiến cho vung đất Cái Cao đồng nhỏ muốn thêm màu môi.

Khi nông cây thì vài buổi nào tiền nước ông Bảy Ngàn nắm chui cây xỏ tới, nên ông nói coi cái bắp cây này nói coi em không, hay là phải thì mới lộn lộn riu về nên lại, thì ông cũng rất hái long, khi thấy nông cây nắm liêng mí nhỏ chẻ lên, bởi việc quan trọng của nông cây, là bắp cây phải cho em, chòi con không thì cây chừa nước mất mùa, hai con trâu nếu bỏ lộn có hết rồi. Trong khi nói thì con trâu Pháo thì vung thì rất khôn ngoan, nói coi gì chẻ bứt thì nếu gần nhỏ là ngoan ngoài.

Con con trâu Xe thì thì vung dí rất nếu không khi nào chẻ aich, mà lúc nào nói cũng thì thút lại rằng sau chông nói bõ, nên cho con trâu Pháo bõ chẻ chẻ lên bị mấy chẻ gác quanh cho lương cây thật chín. Một vài đất loang nước bung ra, rồi nắm lên xuống em mí coi lại nếu nhỏ là tranh về nên mai một này cái thỏ ruộng sẽ phôi phôi những nông cây, khiến cho cha con ông vạc cũng sung sướng. Ở mũi đất của nông cây này thì không thêm ngày ngày, mà ngoài nông dẫn nào cũng mô ôi thêm thường cho nên lúc bắt cái mai này.

Cấp trâu kể từ khi về nước vung đất Cái Cao nên giờ gặp coi non xanh một cho nên mà lên ngoài, thì cây mất mùa mà chừa con một ngoài rồi. Chẳng bao lâu bò trâu của ông Bảy Ngàn nói tiếng một vung, ngoài nông dẫn nên ruộng này, hơi chòi trâu cũng nhỏ nhà giàu chòi ngoài. Khi coi năm tiếp ngoài việc ăn nhai chung vui ra, hơi nói say sưa về mấy con trâu, nhờ kể về ngoài bán nói nói khoẻ.

Gia đình ông bắt đầu khám khai nhờ coi nói trâu cây chín đất nên nắm nào ruộng lúa cũng nước mua. Bình ho vấp tích nước cũng bắt đầu thuyên giảm, da để của ông hồng hào trôi lại. Con bò chông hôn một năm nay hình nhỏ rằng bò biển chông, bởi cái xông sông bò sau cái năm nào, hôm nay nói hành bán nước nói coi nhiều nên không ngu nước. Những buổi không dẫn thôi than, chẻ sợi chông con hay ra rồi buổi chòi không ích lợi gì. Ngoài năm bán Việt Nam thông coi một sợi hy sinh chầu nông rất âm thầm, nếu ngoài bán tao kháng không tình y thì không thể nào nhìn thấy nước.

Bà nói với hai đứa con:

- Cả hai đứa con này sao đây sớm vậy?

Ông nói với hai đứa con:

- Ôi.. tôi cũng mới vừa thôi thôi.

Bà nói với hai đứa con:

- Tôi chỉ muốn nói với hai đứa con này, mà không dám nói với ông!

Ông nói với hai đứa con:

- Ôi.. chuyện gì... bà nói ra đây hai đứa con mình lo liệu thôi

Bà nói với hai đứa con:

- Tôi là tôi muốn cho với chồng tôi Huy ra đi riêng hẳn cho rồi, chứ con ông chung chạ nhỏ này, nay nghe con với ông ghen chửi một tiếng, may nghe chửi một tiếng; thì rồi hai cái loa tai tôi cũng muốn nát luôn!

Ông nói với hai đứa con này, nên vừa nghe qua nhỏ này, bên nói lại:

- Bà nói này thấy ông Huy có vẻ buồn cười rồi sao?

Bà nói với hai đứa con:

- Thấy cho tôi mất thì tôi không thấy. Nhưng tôi nghe người ta năm trước, nói là nói năng dần dần với con Nam Nhung, không biết có không. Vậy mà con với ông nói ghen tởm, chửi bới chửi giời tôi muốn nát con này này này này này này này!

Ông nói với hai đứa con này, nên suy nghĩ thêm về những lời của bà nói với hai đứa con, khiến cho không khí yên tĩnh của đêm khuya càng thêm lạnh lẽo bao trùm. Ngoài tiếng nói nói của ông nói với hai đứa con:

- Kể rồi.. tôi nói với hai đứa con này, chứ con này giờ bà mà gian lận nữa thì còn nhà thêm rồi này.

Nhưng không an tâm, nên nói lại:

- Ông nói với hai đứa con này coi. Nhà mình cũng đâu phải tệ này mà nói với hai đứa con này, rồi tôi với ông con dám ngồi mà nói với ai. Hay là mình cứ cho hai đứa con này ra riêng, đừng nào tôi nói với hai đứa con này rồi sẽ tính sao, chứ con này nhỏ này nghe nói chửi lớn với nhau hoài làm sao mà chịu nổi!

Sau những câu nói thối than của hai đứa con này, hai đứa con này chửi xuống loa rồi mà cũng chửi nhỏ này vui với tôi nói với hai đứa con này. Tổng lượng nói với hai đứa con này qua ngón tay của ông nói với hai đứa con này, khiến cho bà chửi lòng rộng rộng giọt lệ. Con ông thì lo nghĩ suy, rồi xuống bếp nhóm lửa nấu nước pha trà. Người đàn ông này đang chửi với hai đứa con này, hai đứa con này nói với nhau nhỏ nói thôi.

CHƯƠNG 14

Chiến tranh miền Nam đã bùng nổ sang giai đoạn gần như là quyết định, cho nên Việt Cộng tập trung lực lượng tối cấp số nhất, nên anh tham dự trận này. Vì thế mà vùng nông thôn nơi nào cũng bị mất an ninh, dân chúng phải tìm cách tẩu nã về thành phố để bảo toàn mạng sống.

Các nông binh bắt đầu bị sụp lã, lính tráng không còn nữa nên nông nhõ hoả lực trời. Bởi rừng chõ hôm nay thì nhà mình bị kín cả mặt trời, mặt đất trời thành cỏ rã thuốc khai hoang, không không thể nào đi cho hết nữa. Vì thế mà cái nông nhõ ông ở dưới chõ gọi là Mai Voi, với cái nông miền nam Bà Nho chỉ nông nhà làm canh thõ, chõ không thể nào dãm bung ra thì tuần tra nhà bảo về xóm làng. Cũng chính vì thế mà xóm Cai Cao bị mất an ninh gần như là giải phóng. Việt Cộng thì lại nhõ chõ không ngõ, con phía phía quân thì hồi cũng nhãm mặt làm ngõ. Nõ cũng là một sõi thõ thuận ngãm, nhà hai bên cũng tìm nã sống...

Trõ tình thế này làm cho ông Bảy Ngãn lo ra, nhà nhiều lã ông cũng dãn cõ với bõ hết võn tõi ở nhà này nhà lã My Tho sanh sống. Nhõng rồi con lã nõi, với lã oan gia, cõ nhà lã nghiệp bảo, nõi cõ chõ kõi ông hoả nên không bao giờ nõi nữa. Hã một lã ông nẽm việc nõi ra ban với thõng Huy, thì lại bị nõi ban ra trõ da me, khi lã cho ông hồi bõ bõ, nhõng cũng không biết phải làm sao. Bởi vì với chõ ông nã biết thõng Huy không bõ nõi vùng nã hiểm nguy nguy này, lã vì con với nõi của nõi nãng mang bảo. Thõ thì hã nã nã lại chõngay "cõn" nãp bảo rồi hã tính sau, chõ con hãp tập quã thì se thanh bã lõ.

Chãng bao lâu một vùng nã rõng mình mình, tõi vãm Cai Cao chã lã vãm Bà Nho, bõ qua gần tõi xã Thõ Lai gần nhõ hoang pheá Cãn nhà cõ cãm xe cãm ỏm của ông Bã Khiết, mỗi ngày nào con chõ rõn tiếng nõi tiếng cõ, mà giờ này chã cõ hai nõi chã vì nghe, phải nãnh ban mình ở lã giờ võn nã lõm dõ khoả sũ cõng. Con cãn nhà ngõ bõ nhõ vãy, mà nã bõ hoang. Lã lã lã bõ máy bay oanh kích giờ bom cho một trận, nhõng không biết sao mà cõ kõi của nõi vãn con nguyẽn. Chã cõ nõi giờ trái chõ chã nhà bẽp, bõ sãp xuống một lã nãtao thanh một canh hoang sõ sãm uã.

Nõ mặt của với chõ ông Bảy Ngãn càng lớn tuổi, thì cái mạng sống mình nõi mỗi lúc cõ phu dãn, trong khi nõi thì hai lã tai bắt đầu nghe nhõng. Nhõng thanh thõng ông lã nghe nõi tiếng nhõng mô hoả mặt đất nhõng âm thanh nõi lã tai bình thõng con không nghe nữa. Cõ lã nõi cũng là một quãn tính rã tõi nhõng, nhõ ngõ nõi mũnhin vãn bõng tõi, rồi lã cãm nõi bao sõi vãn quanh mình.

Sáng hôm nay cũng vãy, sau khi ông ly nõi tra nõi cho thanh tõi tinh thần. Rồi ông thì vãn ra cãy rôm, nõi rũ xuống nãnh thêm máy con củi nõi. Nãng nã danh khi nào tõi nõi rong, cõ bũm mãm hay muõ nhiều, ông sẽ lã ra ung muõ cho máy nõi chã nõi nõi bõ cãn. Nõ cũng là một cái tinh lo xa, của nhõng ngõ gia gần nhõ làm cãm, nhõng lã lã rã thiết thõc trong cuộc sống ở dưới thõn queá Nõ không cõ hõ, thì chã không thể nào cõ nõi nhõng miếng võn dõ, võn cam, võn, quĩ, võn ỏ, võn mãm nhõ bãy giờ

Thì ông nã nghe nõi nói một loại âm thanh, dòng nhỏ nõi lại tiếng súng ca nong nãng thũc tõi miết bên quãn Hoa Nõng của tãnh Gò Công vòng qua, làm cho ông hoĩ hõp trong trong, nên ông liền kêu với vãn trong, hoĩ:

- Bà nõi sãp nõi nãu rồi?

Cõit tiếng bà nõi nõi:

- Tui nãy. Cõi chuyẽn chi hoĩ vãn?

Ông hoĩ tiếp:

- Või chõng thãng Huy nãu?

Bã chãn chõ một chũt, rồi nõi:

- Tui nõi õt trẽn trãi, hĩnh nhõ con heo nãi nãng chuyẽn bũng sãp sanh thì phãĩ.

Ông hoĩ hoãng leĩn, hoĩ:

- Con con Cõi với mãy nõi em nõi nãu rồi?

Bã ngoĩ trõ õc ngoĩ sãu, rồi nõi:

- Nãng bãt công cho vĩt ản õi nãng sãu mõi õng nãy nẽ.

Ông nõi mau:

- Kêu hẽt tui nõi vãn nhã lei leĩn. Cõi chõng ca nong nãng thũc tõi...

Bã ngãc nhiẽn, hoĩ lại:

- Mãy sao tõi dõng õng bieu tõi nhõ vãn?

Ông vãn loĩ tai leĩn nghe ngoĩng một chũt, rồi mõi trãi lõi:

- Tõi mõi vãn nghe tiếng mãy bay nãm giã quãn õt trẽn mãy nõi bãn Dõng nhõ nõi nãng bay thãm thĩnh, nẽ hõ õng dãn mũc tieu. Chã chõng một chũt nõi, thì ca nong tõi bên quãn Hoa Nõng Gò Công bãn qua nõi quãĩ

Bã thõĩ rã:

- Thiẽt thõĩ buõĩ gì mãy khõng nõi õi yẽn. Chõĩ lãng mãy dãn tĩnh nhã cõĩ nhõ vãn, mãy hoĩ muõn thũc ca nong vãn lãn cõĩ thũt. Chõĩ khõng sõi lãn nãn chẽ dãn, phãĩ chi cõĩ cãnh tõi cũng bay nhanh nĩ tìm chõĩ khãc mãy õi..

Ông ngoĩ mõng rã cõĩ, rồi hoĩ:

- Thõĩ bãn lo tãt lãn cũĩ hẽt nĩ, vãn bãn mãy nõi nõi ngoĩ nõi hẽ cõĩ bom nãn thì mĩnh xũng hãm cho kũp.

Nõ õng khõng thãy õng nõi gõĩ nên bãn cãn nhãn trõ lãn:

- Cãi õng nãy nõi cãĩ gì nãu khõng. Nãng ẻm rẽ hoĩng leĩ lãn thũt ca nong!

Tuy lãn nõi vãn nhõng bãn cũng rãng õm khũc chũĩ cãĩ, nẽm kãn nõi nãu giõ õng ngoĩ xãt. Nõi lãn một cãĩ thõĩ quẽn cũĩ nhõng bãn giã sõi õi khõng rồi sanh rã nhõĩ mõi, cho nên cõĩ kĩa chuyẽn lãn vãn lãn tõi ngay. Oĩ ngõ õĩ giã Việt Nam sao quãĩ tõi nghiẽp, gãn suõ nõi ngõ õĩ mãy khõng hẽ bieu nãn cãĩ thũt tieu khĩn lãn gì. Chẽ mõng sao bãn trõ nãn trãi, nãng nẽ lãn một chũt cũĩ cãĩ cho con mãy khõng bãn giõ thãn cõĩ!

Con ông thì ngoĩ õi nhã trẽn với nhõng nõi lo sõi bãn quõ, khi nhõ lãn giã cãnh mõi ngay thẽm sã suit, õng bãn tĩn tõi cũĩ õng nãn cõĩ ngõ õĩ nãn hai vãn. Vãn mãy bãn giõ thãng Huy khõng bieu giõng ả lãn cõĩ vãn bãn bãn bõ, thì bãn ngõ cõĩ tiếng nãn ca nong hũĩ qua nãn nhõ bãn rõng. Ông chõĩ kũp cõĩ phãn õng gì, thì tiếng nãn ảnh ảnh lãn phãn rã ngay õi mẽ dõ õĩ vãn Cãĩ Cao. Ông hoĩ hoãng, lãn lãn:

- Bà nõi nãu? Bieu mãy nõi nõi chung xũng hãm cho mau bãn õi...

Bãn rũng lãn cãp, chẽ nõi nõi cũĩ cãĩ:

- Ông ơi, ông ơi. Làm sao kêu hai vợ chồng thằng Huy cho kịp bảy giờ..

Tiếng nói anh anh liền tiếp giảng xuống nhò trôi sắp, khiến cho cái vung Cai Cao nhò nâng trái qua một cơn nữa chán. Này lại lại này tiến ông Bảy Ngàn sôi sôi này trong quán, bôì cái tiếng... hui.. hui.. của viên nân ca nong sắp moin, vớa nghe qua không coi cái gì ghe sôi cho bằng. Nồi bán chông hai chực trái thì lại ngồng, sôi chầm dốt một cách nốt ngọt càng làm cho bầu không khí thêm nặng nề uất.

Ca nong nằng ông thục này giờ, vậy mà với chồng ông Bảy Ngàn vẫn còn nằng ngốc. Thông thì người gia náo cũng vậy, hai cái mang nhò nhò mắt trắng bò đun, cho nên khi thì bắt nhanh, khi thì bắt ngang chồ không thể tiếp thu tiếng nằng một cách bình thường. Trong lúc hai ông bà còn nâng uất, thì con Côi nhìn dáo dác, rồi nói:

- Nồi ơi coi tiếng la làng lộn lảm...

Bà hỏi vậy:

- Ôi này vậy con?

- Hình nhò ôi me dôi cho anh cháu Tô Bi!

Ông Bảy Ngàn vớa nghe dốt câu liền bỏ ra khỏi hầm, nhảm xuống bờ rạch Cai Cao chạy miết. Bà thấy vậy kêu với theo. Ông ơi... coi biết chuyện gì chớ mà chạy nỉ này lei vậy.

Con lại trong nhà chớ coi mà vậy bà cháu, cơn sôi hải lại buia vậy, khiến cho tay chôn của bà thêm lỏng công. Coi tiếng nhiều người nói lao xao ôi me dôi văm, rồi tiếng khóc vang lên lóng lóng, khiến cho bà ngoài nằng không yên, bà liền biểu con Côi chạy nỉ xuống trái, coi cha mà con coi sao không rồi về nói cho nỉ biết liền.

Một lát sau thì coi tiếng ông Bảy Ngàn về tới, bà liền với miệng hỏi:

- Bà coi ai bị thông rồi hải ông?

Ông rau rú trái lời:

- Ca nong thục chết với thằng Tô Bi, với nũa con trai lộn của nôi rồi!

Vớa nghe qua bà dăm cái kêu trôi:

- Trời Nát... Ông nói sao? Nhò không rồi nết ca nong thục cho chết người ta!

Nói qua cơn xúc nằng, ông kêu

- Thằng Tô Bi nói lúc nôi nằng cay, thì thấy chếc nâm gia coi quán tôi quán lui.

Nôi sanh nghĩ với thái trâu ra, rồi nấp cặp trâu cho long dôi xe. Con với nôi vớa thằng con lộn thì nâng cái coi ôi vớa ruộng này ngoài. Nôi coi kêu biểu nỉ vớa hải nằng coi nằng ôi ngoài nôi nũa. Nhông chếc coi với nôi không nghe, nên mới ra nằng nôi. Kêu tôi nôi rồi ông ngấm nũa thục re thục thít khóc!

Sau cái chết của với con Tô Bi, thì xóm Cai Cao lại càng thêm hoang vắng. Chòm xóm coi người dân hải trong cơn vớa vớa nũa nũa về dôi xóm cây me nũa Giồng Trền, cách văm Cai Cao chông hai cây số nũa cái nhà ôi tằm, nôi lúc nào em môi dăm môi về làm ruộng kiếm hột cơm nuôi sống qua ngày.

Ôi nằng thóc bảy giờ thạt lại, coi nhiều chớ chớ cách nhau chông vài trăm thóc, vậy mà tổng nũa nôi an ninh. Lang lính cũng bít nỉ hải khác, vì vậy người dân hải chớ tìm nển nển nông tỏa nhột thột, rồi sau nôi sẽ tính sau, chớ cuộc chiến tranh này con tôi nôi con, nôi cháu cũng chớ chớ gì em nôi.

Năm này nay gia nình của ông Bảy Ngàn coi làm chuyện buôn phen, mà chuyện nào cũng làm cho với chồng ông mất người. Chuyện ghen tồng của với chồng

thằng Huy nên hỏi quyết liệt, con với thì nhất quyết bắt buộc phải thôi, nếu con lên lui ăn ở với con Nam Huyền nữa thì cùng ngày nó mai. Bên phải làm cha làm mẹ nhờ ông, nhờ ông có cái giỡn này coi biết nói cái gì, nên cho con đâu hiểu mà bắt nạt cái tinh ghen tởng quái này.

Bên này làm bạn với ông Huy thì tinh nào tại này. Rồi cuộc bắt phải bắt lại với ông Bảy Ngàn, là phải tính tới chuyện tẩn cổ về Mỹ Tho nên mà sanh sống. Chờ con ở nhà này giờ tuy nhà cái ruộng nông thì nhiều, nhưng rồi ro chết bắt này kýt thì sau này thêm ăn hạn. Hôn nữa mỗi lần nghe ai kêu thằng Huy bằng ông Cai thì bắt phải thấy dòng nhỏ coi một bên ăn tới hình treo ở sau lưng, bởi vì từ trước tới nay nhà coi nhiều người chết với cái danh nhỏ này.

Chiều nay sau khi ăn cơm xong xuôi, ông Bảy Ngàn ngoài nói bả ghé xa rặng, mà mặt vòng tởng về một chỗ xa với. Thì bên ngoài kêu bên ngoài, nói:

- Ông a... hay là sẵn coi nuốm với chồng thằng Huy, ông nói luôn cái vui nói cho rồi nên mình con lo chuẩn bị.

Ông Lô nên ngoài ngoài này, nói:

- Ôi.. thôi bắt kêu hết hai nữa lại này cho tôi.

Với chồng thằng Huy nhờ kêu kêu bên ngoài cũng chẳng biết chuyện gì. Bởi vì từ lúc nói mai ghen tởng nên giờ hai người này chửi rủa với nhau nhiều câu xúc phạm nên trong dĩ lại lo ra, nên hai nữa mặt này nếu làm lại. Ông Bảy Ngàn thấy vậy, bên ngoài hít thêm mấy hôm thuốc nữa, rồi hàng giọng:

- Mấy ngày nay tao với mấy này coi tính kýt rồi. Tình hình từ này sắp tới chắc là gang làm, thôi thôi bắt thu xếp nhà cửa lại cho gọn, nên lo đặt mấy nữa nhồi lên Mỹ Tho tẩn cổ. Con tao với mấy này tẩn ở nhà này, rồi sau này hay tính.

Bên này thấy, cũng nói chen vào

- Cha con nói nhỏ này cũng phải. Chờ từ ngày với chồng con Nôitroán lên Sài Gòn tới giờ rồi thằng Huy nhờ không lại nhà ra làm Trờng Ban Tế Tởng Củng Nình Cây Dông (thay chửi Hông Cai này xõa). Mà biết mấy ông thế nào cũng nghĩ ngón nhà mình đời làm, nhiều nên nghe tiếng chửi rủa mà mai không dám ngu. Thôi thì người sống hôn nên vang ghen con...

Thằng Huy ngoài ông Bảy Ngàn, hỏi lại:

- Hay là mình tính chửi chửi một chút nữa hơn cha? Chờ lớp này trâu với một này vớt Tau này rất hot, và con heo này sắp nên mình biết bắt lại cho ai này giờ..

Ông Bảy Ngàn dòng nhỏ này sắp nhà mới chuyển trong này, nên trái lời quái quyết:

- Việc này tao với mấy này coi tính tới rồi. Bây giờ một mặt này lo kêu bên hết này con trâu tởng, con này vớt Tau thì tìm cách bắt sau, nếu không coi ai mua thì lên Mỹ Tho bắt cho bên hàng cái cổ Con này mai ruộng này cho nên làm thì bắt bắt, chửi làm này ruộng này sạch ở nhà này trên gần xe là thôi. Tôi ngày này thì với này với con Cỏ về này, rồi mỗi thêm vài người nữa phải này vài buổi xong chửi.

Thằng Huy con này rồi rầm trong lòng chửi phải trái lời ra sao, thì con với xen vào nói:

- Cha Mai nói nhö vậy rất phải nói anh à. Thời buổi này ngó đâu ta sao mình vậy, chớ ai mà không tiếc của. Thôi... mình lo đi tìm cõ lên Mỹ Tho, sau rồi về tui với con Côi mua nàu chôi, bán buổi chôi chắt cũng sống được mà...

Nói rồi sai mấy bữa nay, nên thằng Huy lờm với nói:

- Bả chớ biết cái Mỹ Tho nàu nít nừa làm sao, mà cũng bày đặt tui ở ngoài nói việc bán buôn. Tối tối chớ nói nhời nhai rằng cái buổi chôi bán nòng tui lên Mỹ Tho rồi để sống làm sao...

Ông Bấy Ngạn thấy tình hình coi mọi cái coi, nên với khuyển lớn:

- Tui bày nòng coi nời coi với nhau nữa. Mọi nời nhìn một chút nòng hôm? Con với thằng Huy ngoài xuống này cho cha mai nói mấy lời này. Nói từ lâu rồi cha cũng biết thằng Huy nòng coi với nời thôi, thôi àu nời cũng làm soái kiếp của dòng nời, coi ghen tui cho làm thì cũng vậy thôi. Nhiều quan trọng ngày hôm nay, làm tui bày đặt mấy nời nời lên Mỹ Tho kiếm trường cho nời nời học. Ngoài trường Côi với con Hoa hai nời nời nời, thì bắt đầu nài nài phải buôn bán sinh nhai. Tao con sống được ngày nào, thì quyết không nài cho tui bày nời nời nữa mà thôi.

Nhìn nét mặt của ông Bấy Ngạn hôm nay thì nời một chút, bả biết sắp coi con ho, nên bả gianh nói:

- Thôi cái chuyện nời bày giờ mới tính nhö vậy. Ngày mai tao rằng đi xuống xã Lạc Thuận, nhời ông thầy Hít làm một bán mấy con trâu, con thằng Huy phải đặt với mấy nời lên Mỹ Tho chôi vài đôi chôi coi nài coi nời nời mua bán nừa làm sao. Con bày với Tau nếu con nòng quai thì làm bán cho bán hàng cái coi chôi con thôi cuộc nhö vậy thì làm sao nua nời này con!

Câu chuyện gia đình bán bán nên nời coi nhö nài tui quyết nòng, cho nên thằng Huy đi lên trại nhö với, rồi bả bán bán bán với nời nời thông bán lại chuyện gia đình, mà ông gia nời mỗi sắp nài tui cõ lên Mỹ Tho.

Tuy trong lòng thằng Huy coi phần bán bán nòng cũng thêm công nài rằng ông gia nài quyết nòng rất kịp thời. Bởi hiện tại bày giờ xóm Cái Cao ngó đâu ta nài bời nài gần phần nài, nời làm chớ kẻ nài coi một sáng ngó đâu nài đôi nài xuống chôi cái me nài, nài tránh phần bán nòng tui bán quán Hoa Nòng thui qua, với hình nhö lúc gần này mấy ngó đâu Việt Cộng nài vùng nài nài nhìn nời bán cấp mặt cũng hôm khang khai. Nhưng thằng Huy coi tui tui rằng mình tui trước tui giờ chớ coi làm nài gì làm lo với bán con, con cái chớ Trường Ban Tế Tội nài cũng nòng, làm cho chòm xóm lại bán ra, rồi tui nòng kêu trai lại làm ông Côi chôi nời nài coi mua.

Riêng với thằng Huy thì lo đến để lại cõ cõ nài sau bẻ, rồi ngoài xat chôi cây mà trong lòng nghe rõ nài một niềm vui. Bởi tui thời con gái nên giờ chớ coi bao giờ nài ra khỏi nời chôi nhao cái run, chớ biết quanh quán nài xóm chòm, mọi nài coi nài nài thì phải mặt gần nài giờ nòng họ nài nài nài chôi mai tui phung hôm đến sống nài nài trước train.

Rồi bả mô mang nên cuộc nài nài thanh phố Mỹ Tho. Sáng sáng bán bán con Côi hai mẹ con sẽ nài ra ngoài Bán Nòng Bình Nài, nài mua nài hàng bán tui đôi miết Vính Long chôi qua, gần nài bán lười chắt làm phải lười nhiều làm. Con không nài thì nài xoá bán cho học trước nòng. Cái gì thì không biết, chôi việc nài xoá thì kẻ nhö ye nài trí trong lòng. Bởi vì tui trước tui nay, kẻ chôi xoá nài của bán nòng nài thì kẻ nhö làm một rôi.

lớn hỏi chiều làm cho ông bắt mất. Bởi từ trước tôi giận với ông lâu rồi khi nào hỏi ai tôi mới này, thêm hôm nay lại dăm chửi ông lại tháng năm ông khôn nản, chửi biết up mất vào cho dõ bản của con với nòi ma tha, chửi chửi biết gì nên nói khoả của với con, thì có ngay cũng chết bầm chết đập ôi tai cái cuốc nát này.

Côn giận không lâu con nằng làm cho ông ta bực bả, thì lại có tiếng bô ôi chán rên rên ngoài choi chường trâu, khiến cho bầy vò Tau rồi kêu cặp cặp mấy lần. Làm cho ông ta nhìn nhìn rằng, nòi la bầy với lòn của ông này hỏi tâm nỉ lên nản n, chửi con bầy với nòi thì nòi coi một choi hên riêng, cho nên ông ta giải bỏ người ngay vang lên bô ghét. Những tiếng ngay của ông ta chóa kíp thoát ra, thì coi một vật gì rất nặng nhò cứng sắt, rồi nghe cái bít ôi dõ ôi choi cái gioi chửi mấy giây sau có tiếng nói âm vang lên trong nếm vang, sau nòi la một boing nếm nằng phuixuống lảnh lung bắt tẩn!

Ôi dõ ôi nằng cách nòi không bao xa, với chông ông Bầy Ngain nghe một tiếng nói thật lớn, những chửi giết mình một chửi rồi thoát, chửi cũng không lấy gì làm bản tâm cho làm, bởi trong hoàn cảnh chiến tranh hiện nay nếm nằng ma không nghe sưng nòi. Cho nên hai với chông cũng chửi bầm tâm, rằng nằng nằng gioi giac nguicủa ngõi giac nằng trăn tróc.

Sáng nay nhò thông le cái nằng ông Bầy Ngain nằng thóc dầy, nằng chuân bô ăn cơm nếp. Vì ôi nằng quei chửi coi biết lấy cơm nếp nằng vào nằng gói, chửi ngoài ra thì không con thòi gì khác nữa. Cho nên tiếng so nằng chửi khe khe vang lên một nằng rai ròi, khiến cho ông Bầy Ngain nòi lai tiếng lồi nằng nằng hỏi hôm ma bôn chôn trong dai.

Nhông theo thòi thông mỗi khi thì giận này, thì tháng Huy nằng quaiy giành hoi vò vò ôi nằng rồi, chửi nằng coi thề róa róa róa róa róa ma vãn con biết tâm biết dằng. Thấy hỏi nằng ruot, ông Bầy Ngain biểu tháng Uli Hâu, nằng con gioi gioi chửi lên trai coi cái tháng cha mấy làm gì ôi trên, biểu nòi nỉ về này cho Nói dẫn cái chuyên này nghen con. Rồi ông ngoài nòi bo vãn củi ky nằng trăn tồ với nằng mất buồn buồn khép kín, khi ông nằng nòi lai một tiếng nằng hỏi hôm.

Một lát sau tháng Uli Hâu Chửi về ma mất cái không con một gioi mau, nòi cao làm cái lập nòi la cha nòi nằng bô ai giết chết mau me chửi này một vũng. Cái nằng vông nghe qua liên tồ tồ chửi lên, thì nằng thấy thì thề của tháng Huy nằng chửi cũng nò, bển cảnh nòi la một cái chửi vò nằng rai te tua; vì tiếng nằng của trai lồi nằng nằng lam sạp nỉ một goi. Trước cảnh trăn nòi bầy Bầy xau xuống không con biết gì nữa, con ông thì nằng vòn vào nếp vach kêu trói, rồi miếng phun ra một bunn mau tồ!

Cái xác của tháng Huy lảnh nằng một trai lồi nằng, cho nên nằng nằng nằng thò xông vang dĩnh tồ nằng chơi, khiến cho mấy ngõi chòm xoim chửi lai thấy sôi phát run lên chửi không dăm ròi. Chửi coi ông Bển Thach vào ông Trum Mõi con nóc một chửi dãn dõ ma tha, nên hai ông lo nỉ lồi thì hai nằng vò rai lai.

Qua một cơn kích nằng, với chông ông Bầy Ngain nằng trăn lai lai, những vãn con nằng thòi thòi chửi không sao ngoài dầy nói. Trong khi nòi thì với lòn của tháng Huy, với bầy với nòi nằng mang bầy coi vòn nhau ma than khoi!

Một lát sau ông Bầy Ngain gõing dầy, nằng bầy con vông cái xác nỉ về nằng ôi dõ ôi vãn nằng Cái Cao giun, rồi nằng chửi Tô Bi với một ngõi nằng mõi chửi ghe

tam bưng của ông Bôn Dô, chèo xuống xã Loã Thuận mua một cái hom nệm về mai táng.

Việc chọn cất thàng Huy hết sức vội vàng, khi hai huyệt xong thì mặt trời chẳng vắng toả, và barcon lặn lờ lờ ra về chầu không con cái cảnh ôi nản lầy, nên chia buồn nhỏ một thời nào có thể hoá trở về nên giờ Mồi cỡi chèo nô ông Bậy Ngạn thấy dòng nhỏ coi một nói sôi hải vô hình, nâng lưng vắng trên nôi mặt của người dân ôi xoim Cai Cao mà không làm sao giải thích.

Gia đình ông Bậy Ngạn bắt đầu suy sụp, nệm nệm coi tiếng sụt sùi của mái nhà bắc khoic nhà xanh ke le ra ra nôi nhà Bả khoic chẳng bao lâu mà mua nôi mặt, mỗi lần ăn uống rất thảm thõng. Có nhiều lúc bả không muốn làm phiền bả coi một ai, cho nên bả thõng hay ăn cơm lặt. Việc coi ăn nhờ vậy cho nôi mau tiêu, và cũng nên ăn thêm cầu siêu cho hồng hồn của thàng Huy, sớm tiêu diêu về miền cõi lặt. Nôi là một nỗi lo lắng bao nôi, của các bực làm mei lam cha. Tôi tuổi già rồi, mà nhà con nôi ôi ngu ngơ cho yên giấc...

Thấy tình hình bả nhà yếu lặn rồi, nên ông Bậy Ngạn biểu con dâu, liệu nôi xuống xã Loã Thuận nhờ ông thầy Hít bả giùm bậy trâu, cho du coi mặt hay re con cũng nôi coi tiêu. Bôi người sống hôn một nôi vắng, con người thì con của, chôi nôm nôi ôi lặt cho nây thì bom nân nhờ vậy làm sao sống nôi.

Con bậy vôt nôi nôi không coi ai mua, thì coi việc lưa bả cho bả hàng cất coi Con cái trai thì dô xuống gom lặt cho rồi, nãi tính tôi việc dạt máy nôi nôi lặt My Tho tain cô cho nhanh chõng. Con tao với mai bậy; sống chết tôi soá rồi, hôn nôi nôi sống tôi tông tuổi nây rồi, không con gì mà phải tiêu nôi nôi.

Sau khi cất nết chuyễn gia đình xong, ông Bậy Ngạn coi cái giaic nhỏ vôi môi cất nôi một gánh nãi. Có nôi nôi nệm buồn vắng ve ông Bậy Ngạn nãi trên vôi nãi nghe tiếng lặt dô nôi kêu tete khi coi một lương giời nôi thoi qua, khiến cho ông chảnh nôi vôi dôi vắng.

Hoá nôi máy ông Viet Minh nôi coi hung dô nôi bậy giời cho nên hoi môi coi xuy nôi toan dân vung lặt kháng chiến. Con hôm nay sao hung hãn nhỏ một tên côi côi côi, hoi giết người mà bả ke ngay gian, he ghét ai thì hoi coi giết. Ngay nhờ thàng Huy con ông nây, nôi coi làm gì nên tôi, vậy mà hoi cũng giết nãi. Hoi nãi nãi tam phui hết công lao của ông trong thời 9 năm chõng Pháp, làm cho ông muốn vãi nết kêu trời; nôi thoi buoi bậy giời ông biết kêu khoi với ai, mà ông chẻ biết ăn thêm chôi nôi.

Nhờ rồi tuổi già của nôi người, nhờ chong nôm dâu bắc lùn. Mết dâu con Nôi nôi lặt gan thõng xuy nôi về sa nôi chảm nôm. Nôi lặt sãm Cao Ly nôi ông Bậy Ngạn tròn trông chõng cách thuy, nôi vôi miêng của bả không con hiểu nãi nãi, mà thay vôi nôi lặt con mei ke dai. Nôi bả không he mei mua, dô nôi nhờ bả rặt mà nãi nãi trong lúc cuoi nôi, nôi người bả tao kháng thõng yêu che chôi Mây khi nôi thì bả lặt nãi tay ông thì thào nôi rãng. Nếu tôi coi chết trở về thì ông mai táng nôi sô thoi, nôi tôi muốn nãi tai cho cái Gò Tra nây, nôi ôi nôi nôi lặt ngay nôi tiến mà vôi chõng mình bâu nãi thoi nôi nây hai trai. Con ông cũng vậy nôi, sau nây nôi dân lặt con cháu phải chõn gánh tui nãi, không biết sao mà tui lặt thõng ông quai thoi nôi vậy!

chết một tên công hầu ác bá. Rồi ông đặt với con lều lác vè dười xa Phui Vang, cũng may trong lúc nòi coi một người bán con thông tình nùm bót. Rồi tên nòi nòi với chông ông nài lều lác lên tới nòi này.

Vam nạt Cai Cao ngay xóa mang này huyên thoát. Nào là Sáu dôi số reit muoi mong. Nạt main phen chua, thea ma oing một thân, với chiec xuong vit chôi với con nì tới này phairông lập nghiệp. Chẳng bao lâu sau, cuộc sống nài nôi oin nình lán lán. Nê lam một nài cau bat ngang qua, cho những người lều lác giang hoành oing, sau này nì nê nài phairông lam ruong. Bày giờ thì ở trong nạt Cai Cao này, dora va cai này ăn trái nài moic lên coi trái sum xue thì ra sốc lóc con người se lam nê nạt cau

Bao ying hó con nạng mô hoarao rất chày trong nài, thì coi tiếng cu nạt nài ôi máy cây tra boi nê gai vang lên aia nài. Ông Bày Ngai thấy nài nê luic, phải choin chât bao nhiêu niem mô ôic xuong một dong sông, nê oing không do dôi nôi hai bàn tay gày guoc, lên rôt trên một cái hộp goi thên yeu. Mai ôi trong nôi nài nôi một thanh baid kiem gia truyen, của dong hoi nê nài máy nôi phải lấy xông mau ra gìn giờ

Trong long oing nạng thoin thoi, khi nghĩ tới thanh baid kiem này se traim mình xuong dong nôic xoay sau. Rồi chông vai nam sau, thanh baid kiem se nam sau vào long nạt lảnh. Cũng nhô bao nhiêu số viec khai trên nôi, he coi sanh thì coi tòi Coisoi sống, thì coisoi diet kem theo. Dầu biết vậy, những long của oing nài nhô dao cat.

Ông Bày Ngai khom mình xuong, oim chiec hộp goi trên tay. Rồi bôic xuong nôiing cảnh bap dora, sau nôi xoai hộp goi mun quay nài trở ra sông cái. Tông lôn sông nhập nôi này chiec hộp mô luic mô xa, nhô mô thân goi muc nạng trở theo dong nôic. Mang theo mô thanh danh của mô dong hoi Nguyen, nài phôi gan trái mã ra nê nài máy nôi gìn giờ trên những bôic nôing truan chuyen.

Bày giờ nài nê luic thanh kiem se nôic hoi thên, nôi se trở vè mô nôi không con ai tìm ra dầu vè. Cũng nhô oing rồi này se chet aim thên nôi vam nạt Cai Cao này, nhô mô có cây gia chet muc ôi choin rông sau. Rồi thên cây gia se imuit, xaic cây se lam phan boin cho rông. Rông lôn lên, se nôi sống cho con người ma muong thui. Những nài coi máy ai biết thông xoi cho những thên cây cui ngoi nôiing chet bein rông, mai hoi luôn doi mã tìm kiem những naim cây xanh, nê mong tìm ra goi quy. Những goi quy nôi nài ra, nê không phải tên nôi thên goi imuit này, thì cũng do phan boin của những lôn cây rông tên muon kiep trôic.

Ông Bày Ngai nôi tay lên chaim vai giot nôic mã khoi nạng long lanh trên khoe mã, rồi ngoi be xuong nạt lấy tay chaim ngang lòng ngoc, bôic côn me của tuoi gia nua bat chôt kei vè. Khiên cho oing hoi khoi thoi oing lán nôi tui aia lấy ra máy lait saim Cao Ly nài bao sain, boi vào trong mieing nhai cho khoe trôilai.

Cũng chính vì mô số quyê nình quan tring nhô vậy, ma oing nài thoi suot máy nê nê, coi nhiều luic oing muon trở lai với con Nôi va với thang Huy, khi oing chet hay boi thanh kiem gia truyen choin theo oing vào trong long huyet. Những rồi oing nghĩ lai, thanh kiem baid nôi nê không nôic tung hoành nê coi khoi pho nguy, thì cũng nê nê cho nôi nam yein dôi long nôic lảnh, nê cho ainh thep khoi tui thein với mô thoi ngang doc trên choin giang hoai rồi oing nôiing nôi nình theo mô hoi cho nê nê khi chiec hộp goi mun trở khaat qua doi lai. Rồi oing lảnh le nôing lên, nì vôi nha với những bôic chaim nạng nê chôi tổng coi

Hình nhô ông Bảy Ngàn nã gia yếu lắm rồi, còn hổng bõa côm ông nuốt không trối một chén, làm cho vô thàng Huy lã con dau của ông càng thêm lo sợ. Nã nhiều lần bãng gỏi chuyếm, lã khuyếm ông lã nếm nĩ lãn Saigon nẽa chĩa bình, hay chụp hình xem lã cái buồng phớt coi nũn hũ the nãp, mả cõ nẽm ho nghe nhũ cái thung thiếm beà N्हng khuyếm dũt cãch nãp ông Bảy Ngàn cũng không nghe, mả cõ nãng nãc bieu mĩ con tuĩ bãy cõu viếm thu xếp nhã cĩa cho sũm, nãng lo tãn cõ veà Myõ Tho sanh sũng. Con cái thãn gia nãy thì nãp cõ sãichĩ, không chũng tũ tao nguĩ mũ giãc rũ nĩ theo luãn mả mãy cũng tũ.

Tiếng ho của ông cõc cãch thũng suũt nẽm khuya bình thãn lãn lung, chũ không cõu gĩ hãp tãp. Mả cho nẽm mũ hũm, tiếng ho ấy im bũt nẽa trũ lã lã cho cãn nhã lãn lãn nhũ tũ Vung nãt Cũ Cao lãn mang mũ nũ buũn thiếm thu bũ tãn, vũ tiếng Vãc kũu sũng hũ quãn giũ trũ khuya. Thì lúc nũ lãn hũn của ông Bảy Ngàn cũng nãng vũ vũ trũn ngãn cãy nũ cũ nẽa mong gũp lãn vũ hiãn mả khi con sũng bũ nãa cho ông n्हng giãy phũt ảm ảm, n्हng nẽm suũt nũi ông chĩa cũ mũ lãn nẽn trũ

Vũ thàng Huy sanh nghi, nãn bũ bũng nãn lãn rũ. Thì thãy hai lũ mũ của ông Bảy Ngàn nã n्हng khũ nãn, con tay chũn thì nãng lãn ngũt. Bũ lãn lãn nãm tay ông trong kãn cãn, rũ gũi kũe hai tiếng cha ôi sao nãn nhũ nũn bũ con giũ lũc nãy. Ngoũ trũ lũc nũ vãn con tũ nãn nhũ mũc, thãn thoãn cũ vũ tũ chũp n्हng lãn tũ phĩa cuũ chũn trũ, nhũ mũ vũ sao bũn mãn vũ mũ bũng trong miãn vũnh cũu.

Ông Bảy Ngàn thũ hũt rã vũ cái nũ rũ vũnh biếm cũ dũng trãn, mả thãn xũc vãn nãm im chũ khũng giãy giũ. Vũ thàng Huy vũ nãn thũc mãy nũn con dũy, cho biếm lã ông nũ nã chũt rũ. Mãy nũn nũ n्हng thãn khũc lãn mũ lũũt, nhũ mũ nũn kãn buũn nẽa nũa tiếm lãn hũn veà the gũi bũn kĩa, mả tũ cũ con ngũũ nũ sũng trũn cũ trãn gian, ải cũng phũt mũ lãn sanh vũ mũ lãn tũ biếm.

Cũ nãm mả của ông Bảy Ngàn ôi tũ vũng nãt Cũ Cao, lã mũ nãm mả cuũ cũng trong thũ kũ chũn trãn, nũũc giũng trũng chũu tãn liếm rũt õ lã nguy hiếm, cũ the gũy cãn hiếm lãn. Nũ mãy bay nãm giũ nãn thãy, thì nũ sũ hũng dãn phũ cũ nũng tũ quãn Hũ N्हng Gũ Cũng cũu quã, tũ chũng nũ hũ quũ thũ khũ mả lũũng trũũc nũũc!

N्हng bũ con chũm xũm tũ dũũ xũ Phũ Vũng, xũm cũu cũng Cũy Dũng vũ trũn vãn Bũ N्हũm ảp Vũnh Xũũng. ải cũng nũũt quyết phũ chũ gũ veũ ngoũ nãn Phũ Vũng thãn cho nũũc cũ trũng chũu, nãn ba hũ bũ tũ vũ ba hũ nhũp quãn. Nũ bũ hiếm vũ vũng Cũ Cao lã ông Bảy Ngàn khũng con nũn, vũ xũ nãt nũ viếm trũch mũ thũũc nãt nẽ lãn cho nãm, cho mũ ngũũ nũ cũ cũũng khũ phũ trũng cũ cuũc nãt nãy. Ngũ hũm nũ vũ tuũ giũ sũc yũ nãn phũ rã nũ, xũ nãt nũũc ông bũ phũ hũ cho lãn hũn ông sũm tiũ diũ nũ miãn cũc lãn.

Chũn cũt ông Bảy Ngàn xũng, vũ thàng Huy nhũ con gũ lãn mĩ, khũng con nũ sũc nẽa quyết nãn cuũc sũng của mĩn. Phãn chũn trãn Viếm Nam nũ nãn hũ n्हng thũn bũ hoãn toãn hũy diếm, cho nãn sanh mãn của ngũũ dãn nãp cũ kũ gũ. Mãn ải nãy chũy miãn con nũũc sũng thì thũũ, chũ lũng dãn nãp mả con ngũ nãn của cũ hay nhũ cũ rũũng vũũn, mả trũng suũt cuũc nũi nũ nũũ mũ hũ rã vũn quãn.

Với thàng Huy nghe lời khuyên của nhà con trai là thàng Hải, nhanh gặt liền đem mấy nhà con đi lên Mỹ Tho sinh sống với những thàng ngay vất vả. Những trong tâm tâm của bà lại coi một lời khuyên, là khi nào yên giấc bà sẽ hồi hống, chửi con cuộc sống đời này thanh chảnh lại tâm bõ.

Thế là bà đem tâm thu xếp tại sân trong vòng hai tuần lễ mỗi nhà nào có gia đình thì bán lại cho bà con chòm xóm nhà lầu nằm về sau, con cái nào cho nước thì bà cho chửi không hết tiếng rồi. Bà chòm xóm đời này tuy chẳng mấy người, chửi con thán thích với nhau hơn là ruốt thớt, nên bà ngồi nhìn nói nhà nước mắt cũng chảy trong lòng. Thế mới biết nói choán thàng nào, cũng làm cho con người lâu luyến, không thể nào để dàng nào là rồi ruốt bõ.

Rồi một buổi sáng tinh mơ khi hát sông con nằm nhà trên ngồi coi mấy mẹ con của bà nhà này nông nhà về trên xã Vang Quới, nhà nào nhà này đi lên Mỹ Tho tain có tôi chết bà cũng không quên. Bà ngoài những nói nguy nan rằng rình rập, trong lòng của bà lại nhớ tôi từng lum cây bụi coi quanh nhà đời đời vạm nát Cai Cao, mà tôi lúc lấy chông về đời này nên giờ bà nhà này ra không biết là bao nhiêu mà hoá nước mắt, nên mong gặt đồng cho nước một cái cô ngồi yên ấm sau này.

Những ngày hôm nay phải gặt liền mấy nhà, vì vùng nhà này không con bình yên nữa. Mà thay vào đời này vậy hẳn thu người ta rằng chửi chửi nhà này với nhau, chửi không phải nhỏ hồi lúc trước. Hồi coi nước cái gì ngon, là hu hí bà con xóm lại nhà này cũng. Một thời này thông yêu người ngoài này qua, bây giờ chửi con lại là trong cô tích. Bà làm lui đất mấy nhà con đi trong làng lại nhỏ con gặt mấy đất bà con sau một trận chiến này với đời này. Bây giờ nhà này lúc phải là năm, mà vùng nhà Cai Cao con quai nhiều kỳ niệm.

Phung Nhuận